

Z DANĚNÍ PŘÍJMŮ PRÁVNICKÝCH OSOB ZE ZAHRANIČÍ

Smlouva mnohé usnadní

Má vaše společnost příjmy ze zahraničí a nevíte, kde a jak je zdanit? Rozhodující je, zda má Česká republika se zemí, odkud příjmy plynou, uzavřenou smlouvu o zamezení dvojího zdanění.

Nejprve si definujeme společnost, která je českým daňovým rezidentem. Je to akciová společnost nebo společnost s ručením omezením, která má v ČR sídlo i místo svého vedení. Taková firma je povinna zdanit v tuzemsku své celosvětové příjmy bez ohledu na to, zda již byly jednou zdaněny v zahraničí.

To ale neznamená, že musí být jeden příjem zdaněn dvakrát. Ačkoli i to se může stát. Existují také výjimky – společnosti se sídlem v ČR, které jsou ve skutečnosti vedeny ze zahraničí, nebo naopak. O tom, v jakém státě má taková společnost povinnost zdanit své celosvětové příjmy, se pak rozhoduje podle příslušné smlouvy o zamezení dvojího zdanění. Pokud taková daňová smlouva není uzavřena, musí společnost zdanit své celosvětové příjmy v Česku. A pravděpodobně také v zahraničí.

ZÁKON NENÍ PRVOŘADÝ

Může se stát, že zahraniční příjmy nebyly v daném státě zdaněny vůbec. Tyto příjmy je tedy třeba správně posoudit z hlediska české daně z příjmů. Mohlo by se totiž jednat o příjmy osvobozené od daně, jakou jsou například dividendy přijaté od dceřiné společnosti se sídlem v EU. Ty se nebudou danit ani v ČR.

Pokud příjmy v zahraničí byly zdaněny, je třeba vzít v úvahu, zda Česká republika uzavřela s příslušným státem daňovou smlouvu. Jestliže ano, postupuje se při zamezení dvojího zdanění podle této smlouvy. Ta má totiž přednost před příslušnými ustanoveními českého zákona o daních z příjmů.

Daňová smlouva určuje u jednotlivých druhů příjmů, ve kterém smluvním státě mohou být zdaněny a v jaké maximální výši. Stanoví například maximální sazbu daně u dividend, úroků a licenčních poplatků. Samozřejmě pokud se podle právní úpravy druhého státu srážková daň neuplatňuje, nebude příjem zdaněn vůbec. Každá daňová smlouva také určuje, jak se zohlední daň zaplacená ve druhém smluvním státě. Zpravidla se postupuje tak, že příjem zdaněný v zahraničí se vyjme z českého základu daně nebo se daň zaplacená v zahraničí započte na českou daňovou povinnost. V případě zápočtu je (až na výjimky) výše daně, kterou lze odečíst, omezena výší české daně připadající na tento příjem.

CO SE DÁ ZAPOČÍTAT

Část daně, která byla v zahraničí zaplacená a již nelze odečíst v ČR, lze v následujícím zdaňovacím období uplatnit jako daňově uznatelný náklad. V případě, že daň sražená v zahraničí byla vyšší, než umožňuje příslušná daňová smlouva, je možné započítat pouze daň ve výši stanovené daňovou smlouvou. Tu část daně, která tento limit přesahuje, lze uplatnit

DALIBOR BUCEK
daňový poradce, Kocián Šolc Baláščík

pouze jako daňově uznatelný náklad v následujícím zdaňovacím období.

Toho, kdo příjem ze zahraničí vyplácí, je tudíž vhodné upozornit na ustanovení příslušné daňové smlouvy. Česká firma musí prokázat, že může využít výhod plynoucích z daňových smluv, neboli že je českým daňovým rezidentem. Potvrzení o tom jí na základě žádosti vydá český správce daně, tedy příslušný finanční úřad. Tím se zamezí sražení daně v zahraničí nebo bude výše sražené daně limitována příslušnou daňovou smlouvou.

Pokud ČR neuzavřela se státem, odkud společnosti plyne zahraniční příjem, daňovou smlouvu, může být příjem v tomto státě zdaněn podle národního právního předpisu tohoto státu bez jakéhokoli omezení. Daň zaplacená v nesmluvním státě pak může být v českém daňovém přiznání uplatněna jako daňově uznatelný náklad v následujícím zdaňovacím období.

Na závěr ještě připomeňme, že veškeré příjmy ze zahraničí za rok 2010 je třeba správně uvést v daňovém přiznání za příslušné zdaňovací období. Daň zaplacenou v zahraničí je nutné doložit příslušnými potvrzeními, které vystaví zahraniční správce daně nebo případně plátce zahraničního příjmu. ■

